

İÇİNDEKİLER

HALUK NURBAKİ KİMDİR?.....	9
TAKDİM.....	15
ÖNSÖZ.....	17
SÛRE-İ İHLÂS.....	21
SÛRE-İ İHLÂS: ÂYET-İ KERÎMELER.....	23
SÛRE-İ İHLÂS: ENFÛSÎ YORUMU.....	25
İHLÂS KELİMESİNİN ANLAMI.....	26
AHAD - VÂHİD ARASINDAKİ FARK.....	28
ALLAH'IN SIFATLARINI KAVRAMAK.....	30
SAMED NE DEMEK?.....	30
KUDRET VE GÜZELLİK KAVRAMLARI.....	35
CENNETİN DEĞİŞMEZ VARLIKLARI.....	37
ALLAH NASIL TANINIR?.....	39
TASAVVUFUN İHLÂS TARİFİ.....	43
İMAN PENCERESİ – GÖNÛL PENCERESİ NASIL AÇILIR?.....	45
CENÂB-I HAKK'A HİLAFET ETMEK.....	48
CENÂB-I HAKK'IN SIFATLARININ YANSIMALARI.....	54
KALPLERİ MÜHÛRLÜ OLANLAR.....	59
SAMEDÂNİYET.....	61
“LEM YELİD VE LEM YÛLED” SIRRI.....	66
HZ. İSÂ'NİN YARATILIŞI.....	73
“VE-LEM YEKUN LEHÛ KUFUVEN AĖAD” SIRRI.....	77
“VA'LLÂHU AHAD”.....	81

ZAMANIN YAVAŞLAMASI.....	83
MELEKLERİN VARLIĞI	84
“YALNIZ SANA KULLUK EDERİZ”	85
ÂYETÜ’L-KÜRSÎ – AHAD İLİŞKİSİ.....	94
HAYY VE KAYYÛM SIRRI	96
İNSANIN YARATILMA SEBEBİ.....	103
İNSANLARDAKİ KÖTÜ HALLER:	
KÜFÜR – MÜNÂFIKLİK – ŞİRK	105
SIFIR KAVRAMI VE CEBİR İLMİ.....	107
ÖLÜM - DIRİLİŞ OLAYI	110
ALLAH’IN GÜZELLİĞİNİ İDRAK ETMEK.....	113
NAMAZ VE İNFAK.....	116
ALLAH’I SEVMEK	118
GÖNÜL KANALI AÇMAK.....	120
SÛRE-İ RAHMÂN	127
SÛRE-İ RAHMÂN: ÂYET-İ KERÎMELER.....	129
GİRİŞ.....	135
SÛRE-İ RAHMÂN: ENFÛSÎ YORUMU	145
KAYNAKÇA	329
GENEL DİZİN	331

SÛRE-İ İHLÂS: ÂYET-İ KERÎMELER

E'ûzü bi-llâhi mine's-şeytâni'r-racîm bi-smi'llâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm

1. *ḳul huva'llâhu aḥad*
"De ki: O Allah, Ahad'dır."
2. *Allâhu's-şamed*
"Allah, Samed'dir."
3. *lem yelid ve lem yûled*
"Doğurmamış ve doğurulmamıştır."
4. *ve-lem yekun lehû kufuven aḥad*
"Hiçbir şey O'nun teklîğine benzer olamaz ve zıt olamaz."

SÛRE-İ İHLÂS: ENFÛSÎ YORUMU¹

Sûre-i İhlâs, Allah'ı mutlak ve kesin kavramlarıyla tanımlayan temel sûredir. Allah'ın, kendini kullarına tanııtma fermanıdır. Aynı zamanda tüm varlıkların sınır çizgisidir. Sûrenin çizdiği sınır, bir yerde evrendeki varlıkların fizik özellikleridir. Bu açıdan alınınca Sûre-i İhlâs tüm ilmin özet beyanıdır. Sûrenin en önemli sırrı, her âyetin, hatta her kelimenin kendinden sonra gelen kelime ve âyetleri açıklıyor olmasıdır. Allah'a kul, Fahr-i Kâinat Efendimiz'e ümmet olabilmeniz için her müminin Sûre-i İhlâs'ın mesajlarını çok iyi idrak etmesi gerekmektedir.

Sûreyi mealen çevirdiğimiz zaman *“De ki: O Allah, Ahad'dır, O Samed'dir. Doğurmamış ve doğurulmamıştır. O'nun zıddı ve benzeri yoktur. Hiçbir şey O'na zıt ve benzer olamaz.”* buyurulmaktadır. Bu bir tanımdır.

Birinci âyetteki “O” (Hüve), sıradan bir zamir değildir. Bu yüzden âyet “De ki: Allah Ahad'dır” diye başlamıyor, “O Allah” diye başlıyor. Burada “O” demekle ancak Allah'ın kastedilebileceği vurgulanıyor. Çünkü Allah'ın varlığı o kadar gerçektir ki kâinatta O'ndan başka bir varlık ancak izâfîdir. Yani bir yansımadır. Fakat hiçbir varlık, Allah'ın bir parçası değildir. Varlıklar esmâ-i ilâhîlerin tecellilerinden ortaya çıkar; geçici (fânî) yansımalarıdır. Bu yüzden sûre “O Allah” diye başlamaktadır. Normal hayatımızda her an “O görür”, “O bilir”, “O duyar” kavramlarını yaşatmalı, “O” deyince yalnız Allah varlığının söz konusu olabileceğini içimize sindirmeliyiz.

Yine aynı anlamda “Hû”, bir esmâ-i ilâhîdir ve her nefeste “Hû” dememiz hayata imkân vermektedir. Allah kelimesi yalnız Kur'an tanımını

1 İhlâs Sûresi'nin meali Haluk Nurbaki'ye aittir.

bir kavramdır. Yüce Yaraticımızın bilinmezliğini simgeleyen Allah ismi, tüm dinlerin yaratıcı için kullandığı ilâhtan tamamen farklıdır.

İHLÂS KELİMESİNİN ANLAMI

Sûre-i İhlâs, Cenâb-ı Hakk'ın ana düşünce bakımından “Allah nasıl tanımlanır, Allah'ı nasıl tanımalıyız?” sorusunun karşılığıdır. Fakat buradaki incelik, neden “ihlâs” denmiş?

İhlâs; içten, özden, canıyürekten, samimiyet ve dürüstlük demektir.

Allah tanımının böyle net olduğu bir sûrenin isminin mutlaka başka bir şey olması lazım gelirdi. Mesela Hüve Sûresi veyahut Samed Sûresi gibi. Allah'ın Samed vasfını belirten bir isim; Rahmân Sûresi'nde olduğu gibi. Esmâ nasıl er-Rahmân ise ve “Rahmân Sûresi” denmişse Sûre-i İhlâs'a da “Samed Sûresi” denirdi. Halbuki öyle söylemiyor. Sûrenin dış bakışta hiç alâkası olmayan bir ismi var: İhlâs. İhlâs; içten, özden, dosdoğru, canıyürekten demektir. Bence Türkçeye en yakın tanımı “**canıyürekten**” olduğuna göre “Bu ne demek?” diyoruz. Arkasından Cenâb-ı Hakk'ın tanımı geliyor.

Çeşitli dinler, özellikle ilâhî bir mesajla gelen dinler, ki biz bunlara “semâvî dinler” diyoruz, Allah inancını mutlaka kusursuz bir biçimde tarif etmişlerdir. Başlangıçta ne Zebur ne Tevrat ne İncil, Allah tanımı konusunda hata işlememiştir. Fakat zaman içerisinde bunların tefsirleri veyahut başka dinlerde Allah tanımına getirilen yorumlar sonucunda Allah tanımından uzaklaşmıştır. Ve bugün yeryüzündeki dinlerin hiçbirisi Allah tanımını net olarak getirmemiştir. Allah inancı İslâmiyet'te olduğu gibi net değildir. Bunun çeşitli sebepleri var tabii.

Bir defa zaman içerisinde insanların yaptıkları yorum hataları... En önemlisi ise diğer dinlerin Kur'an gibi değişmemiş bir kitabı yoktur. Hatta ve hatta yeryüzünde zamanla değişmeyen, değiştirilmemiş olan tek kitap Kur'an'dır. Çünkü zaman içerisinde daha evvel yazılan bütün kitapları birbirine devrederken dahi motifleri değişmiş, yazıları değişmiş, sayfaları değişmiştir. Bu bakımdan diğer dinlerin bugüne kadar sarkan Allah inançlarında elbette birtakım rahatsızlıklar olabilecektir. Bu gayet tabiidir; bunu yadırgamamak lazım. Ancak zaten bugünkü dünyanın insanı (Yahudiler olsun, Hıristiyanlar olsun) Allah

kavramını İslâmiyet'ten alarak yapmaktadırlar. Yani bir yerde işte “Allah merhametlidir.” diye İncil'den bir âyet okusalar arkasından ana-baba laflarını karıştıracak, içinden çıkamayacaklar. Onun için Allah'ın birliği konusunda bir ittifak yapmış gibidir Yahudiler de Hıristiyanlar da. Hatta kendi dinlerini de “tek tanrıya inanç dini” diye tanımlarlar.

Halbuki Yahudiler de zaman zaman kendi peygamberlerinden bazısına -Üzeyir Peygamber'e- “Allah'ın oğlu” demişlerdir (Tevbe, 30). Hıristiyanlar da, biliyorsunuz, Hz. İsa'ya “Allah'ın oğlu” gözüyle bakmışlardır. Bütün bu karmaşık, girift şeylerden anlaşılıyor ki Allah konusunda insanoglu daima ihtilafa düşmüş, dinlerin verdiği mesajları anlamamakta ısrar etmiştir. İşte bunun için **İslâmiyet bütün bu yanlış anlaşılımları Sûre-i İhlâs'ı açıklayarak kökünden kesmiş, atmıştır.**

Bir Müslümanın Allah konusunu ağzında sakız etmesi mümkün değildir; “Şöyle miydi efendim, böyle miydi?” demesi mümkün değildir. Neden? Kestirmiş, atmıştır Kur'an: “*De ki: O Allah, Abad'dır. O Samed'dir. Doğurmamış, doğurulmamıştır. O'nun zıddı ve benzeri yoktur.*” Sûre-i İhlâs'ın Türkçesi bu.

İşte **İhlâs ismini vermesinin sebebi**: İnsanlar kendi kafalarının, kendi cüce akıllarının, fikirlerinin birtakım yanlışlarını Allah tanımına katarlar diye, Allah Sûre-i İhlâs'ın ismini “İhlâs” koymuştur. Yani özde olduğu gibi içine hiçbir hile katılmadan gerçeğin ta kendisi anlamına gelir. “**Canıyürekten Allah Sûresi**” demektir. Neden? Çünkü **Sûre-i İhlâs, Cenâb-ı Hakk'ın sıfatlarını değil, zatını tanımlar; bunu unutmayınız! Zatı demek, bilinmeyen gerçeği demektir.**

Allah kavramını getirdiğiniz zaman iki çeşit unsur çıkar karşımıza:

- Birisi; zatı, zatiyeti, bilinmezliği ve asıl gerçeği.
- Bir de sıfatları, O'nun özellikleri.

Şimdi -hâşâ- basit bir benzetmeyle size anlatmak isterim:

“Bir heykel gördünüz... Platinden yapılmış olsun bu, şuraya koyalım. Bu heykel bir şeyi temsil ediyorsa, yani ‘ok atan bir adamı’ temsil ediyorsa, bunu tanımlarken herkesin yapacağı iş ok atan bir heykel olduğunu, adamın yüzünün sivri olduğunu veya yuvarlak olduğunu, saçının olup olmadığını, elinden okunu düşürüp düşürmediğini, arkasında ok torbası var mı gibi. Bu, işte heykelin sıfatlarıdır. Ama

şurada duran bir heykel için bunun platinden mi olduğunu, bu platinin aslında ne menem bir şey olduğunu fark etmek mümkün değildir. Onun özündeki özellikleri fark etmek mümkün değildir. Hatta ve hatta isminin platin olduğunu dahi bilsek yine platinin özelliklerini bilmek mümkün değildir ve platinin özelliklerinin heykelle hiçbir ilgisi yoktur. Heykel elindeki oku atsa da atmasa da platinin özellikleriyle ilgili değildir ki o. Yani onu demirden de yaparsın, ‘yine ok atan bir adam’ olur; bakırdan da yaparsın, ‘yine ok atan bir adam’ olur. Binaenaleyh asıl onun özü olan, genel karakteri olan platin oluşunun heykelin dış görünüşü ile bir ilgisi yoktur.”

AHAD - VÂHİD ARASINDAKİ FARK

Biz Cenâb-ı Hakk’ı tanımaya kalktığımız zaman hep “zâhirden” tanırız. Nasıl zâhirden tanırız?

Allah’ın zatı... Kur’ân-ı Kerîm’inde kendi tarif ediyor. Kur’ân-ı Kerîm’in İhlâs Sûresi geldikten sonra aklı başında “bütün diğer din mensupları” Allah konusundaki kavramlarını değiştirdiler, Allah’ın gerçeğini öğrenmiş oldular, “nedir Allah’ın özelliği” diye. Sorarsanız Sûre-i İhlâs diyor ki: “*O Allah, Ahad’dır.*” Ahad demek, tek demek değil. Tek kelimesine benzeyen bir kelime ama tek demek değil! Çünkü “tek”in karşılığı Arapçada “vâhid”dir. Demek ki “bir” dersek ki biz “Allah birdir.” diyoruz, kurtuluyoruz Türkçede. Ama değil... Çünkü o zaman “kul huva’llâhu vâhid” demek lazım! “*kul huva’llâhu ahad*” dediğiniz zaman birlikten çıkıyor. Nasıl bir, “Ahad” oluyor?

Şimdi, “1” dediğiniz zaman “2-3-4-5...” tane var bir şeyden. “1” tane de “1” tane var... Bir kavramından bu çıkar; “vâhid” kelimesinin karşılığı budur.

Bir de böyle rakama uymayan “Yahu ben bir güzel gördüm; bir tane; artık daha bir tane olmaz yeryüzünde.” dediğiniz zaman o “vâhid’in, Ahad’a yaklaşan mânâsıdır.” Mesela elma... “Şurada bir tane elma var, çok güzel.” Veyahut da birçok insan var ama bir tane daha iyisi var derseniz bu “1”dir işte ama “Ahad” o değildir!

Ahad dediğiniz zaman, yine güzel üzerinden misal getireceksek “Bu güzel Ahad’dır.” diyebilmeniz için yeryüzünde bir daha onun gibi

güzel olmaması lazım. İkinci onun benzeri bir güzel dahi varsa o güzel Ahad değildir! Olsa olsa “vâhid” bir güzeldir.

Bir yıldız kabul edelim... O yıldız, her yıldızdan daha parlak deseniz dahi yine vâhid'dir. Yine tek, yine bir, parlaklıkta birinci ama “Ahad demek o değil!” Ahad, öyle bir yıldız ki onun parlaklığına ne geçmiş zamanda ulaşılır ne gelecek zamanda ulaşılır. Ne de etrafında, çevresinde yıldızlar vardır; O, Ahad'dır anlamınadır.

Binaenaleyh Arapçadaki Ahad, **mutlak benzersizlik ve bir daha ne temsili ne eşi ne benzeri olan** demektir. Onun için “Allah bir'dir.” demekle kurtulamazsınız.

Öyleyse nasıl bir “bir”dir? Bildiğimiz “1” sayısı değil... En güzeli de değil; o da değil. Ya? Mutlak olarak onun varlığı “**kesin bir teklik**” ifade ediyor ki o teklik bir daha bir başka varlığın ona benzemesiyle kıyaslanamaz. “Efendim, falan hanım çok güzel ama falan hanım da hani ona benziyor ya!” dediniz mi o hanımın güzeli ahad değildir. Unutmayın bunu; **hiç benzersiz olacak ki ona “Ahad” diyeceksiniz**, o güzelliğe. İşte! Cenâb-ı Hakk birinci ölçüde kendi varlığını tanımlarken “*De ki: O Allah, Ahad'dır!*” Ahad'dır, demek ki bir benzersizdir. Onun benzeri olabilecek bir ikincisi, yakını, şusu busu yoktur.

Mutlak teklik, yalnız Allah'ın zatiyetine has bir özelliktir. Ne meleklerdeki tekliğe ne de maddedeki kuant ve elektron tekliğine benzer. İşte bu yüzden Allah, Ahadiyetini açıklarken “O Allah, Ahad'dır.” diye “Hüve” ile başlamıştır. Gerçek tekliğin vahdâniyetten ayrılması ise Arap etimolojisindeki “Ahad” kelimesi ile ifade bulmuştur.

Burada hemen dördüncü âyete atlayacağız... **Sûre-İhlâs'ın 1 ile 4, 2 ile 3. âyetleri birbirini açıklar.** 4. âyette diyor ki: “*ve-lem yekun lehû kufuven ahad*” “*Hiçbir şey O'nun benzer ve zıddı olamaz!*” İşte Ahad'ı kendisi tanımlıyor, Sûre- İhlâs'ın 4. âyeti: “*O tektendir, bir tanedir. Öyle bir, bir tanedir ki eşi, emsali, benzeri olmadığı gibi zıddı da yoktur.*” O halde, “**Ey insanoğlu! Siz benzer ve zıddı olmayan şeyi nasıl bileceksiniz?**” Unutmayınız, “Benzer ve zıddı yoktur.” deyince bilemeyiz biz O'nu.

“Efendim biz Allah'ı bir görsek...” Peki, gösterdim; cebimden çıkardım, fotoğrafla “Allah!” dedim. İnandın mı sen? Sûre-i İhlâs'a ters düşer! Çünkü “*Benzeri yoktur.*” diyor. “*Zıddı da yoktur.*” diyor.

ALLAH'IN SIFATLARINI KAVRAMAK

Benzeri ve zıddı olmadığı için Cenâb-ı Hakk'ın zatiyetini kafanda kavrayamazsın. Ya? Sıfatlarını kavrarsın... Sıfatlarını kavrarsın; bir bakarsın, yıldızlar dönüyor, Rahmân sırrı ile atomun elektronu dönüyor. O dönüyor, bu dönüyor Rahmân sırrı ile... Bir başka yere gidersin; ufacık bir hayvan, yavrusu için büyük fedakârlıklar yapmaktadır; kuş ağzında tane taşıyıp yavrusunu beslemektedir. Bunların hepsi Rahmân sırrıyladır... Ancak Rahmân sırrına “bir yakınlık” sağlayabilirsin.

Kuşun dudağında mı Allah... Hâşâ! Dönen yıldızın etrafında mı Allah... Hâşâ! Ama o, O'nun sıfatından. Sahibi “o sıfatı çektiği an” bütün evrende ne kadar yıldız varsa kar gibi dökülür. **Rahmân sıfatını Cenâb-ı Hakk çekiverdiği takdirde ne evlâdın anneye ne de annenin evlada sevgisi kalır.** Ne de kimsenin arasında aşk ve muhabbet kalır; herkes birbirinin gözünü oyar! Demek ki Cenâb-ı Hakk'ın sıfatları ayrı bir âlem ama bu zatiyle ilgili mi? Hayır! Diyor ki: “*Hiçbir şey O'nun 'küfüvü' olamaz; benzeri ve zıddı olamaz.*”

Binaenaleyh kafanızdan şöyle miydi, böyle miydi dersiniz “Şöyle miydi?” dediğiniz şeye benzetmek istiyorsunuz... Olmaz! Sûre-i İhlâs'ın dördüncü âyetine ters düşer.

Birtakım tasavvuf kırıntısı toplayıp da aklı sıra kendisini şeyh zanneden, mutasavvıf zanneden adamlar “Efendim, Allah insana benzer herhalde...” diyor. Nereden çıkardın? Sûre-i İhlâs'ın nasıl çiğniyorsun 4. âyetini? “**Benzeri ve zıddı yoktur.**” diyor. Nasıl benzetirsin Allah'ı insana?

Bir tanesi çıkıyor, ilim adına güya, o da “Efendim, kâinat büyük bir organizmadır... İşte yıldızlar mıldızlar da bunun hücrelerine benzer...” Ee? “O da Allah'tır.” diyor. Sûre-i İhlâs “**Benzeri ve zıddı yoktur.**” diyor. Kafandan hayal kurma!

Allah'ın zatiyeti bilinmez. Bilinmez ama nesi bilinir? Bir önemli özelliği biliniyor... Allah diyor ki: “*Ben Samed'im.*”

SAMED NE DEMEK?

Samed ne demek? O hiçbir şeye muhtaç değildir. “Hiçbir şeye muhtaç değildir” ama “her şey O'na muhtaçtır” demek!

Demek ki Allah evvela kendisine, “Ben sizin havsalanızın almayacağı kadar tekdenim... Bir taneyim... Zıddım ve benzerim yoktur... Beni kavrayamazsınız; beni idrak edemezsiniz...” Ama bileceksiniz ki: **Bir şeye benzettiniz; zıddı var mı? O Allah değildir! Sûre-i İhlâs'ın 4. âyetine ters düştü, Allah değildir.**

Peki, benzeri ve zıddı yok. Sen bize bunu niye verdin yâ Rabbi? Benzerin yokmuş, zıddın yokmuş! Biz bunu öğrensek ne olur, öğrenmesek ne olur? Nasıl olsa seni anlayamayacağız... Yok! İşte iki tane önemli nokta var:

1. Birincisi, eğer bir şeyi benzetiyorsan o Allah değildir. Bir şeyin zıddını düşünüyorsan o da Allah değildir! Ya?

Benzer ve zıddı olmayacak; yekten, bir tanenin bir tanesi olacak bu Bir.

2. Bunun özelliği ne olacak? **Hiçbir şeye muhtaç değildir Allah!**

Allah'ın varlığında ihtiyaç yoktur. Ancak bazı bilim adamları çıkıyor, “Bu bir enerji şeyidir, jeneratördür... Mütemediyen (durmaksızın/süreklili) enerji üretir; enerjiiyi toplar, tekrar üretir, tekrar dağıtır.” diyor.

Sûre-i İhlâs diyor ki: Yanlış düşünüyorsun! **Allah Samed'dir. Hiçbir şeye muhtaç değildir. Ne enerjiye muhtaçtır ne de enerji üretir.** Çünkü “*ve lem yûled*”: Hiçbir şeyden tevellüt etmez (doğmaz/meydana gelmez) ve hiçbir şey O'nu meydana getirmez. Bu da çok önemli; “Efendim bu Allah'ın oğlu, Allah'ın kızı, Allah'ın eniştesi...” filan, yok böyle şey! Allah hiçbir şeyi doğurmamış ve hiçbir şeyden meydana gelmemiştir. Yalnız kelime olarak mı? Hayır! “Efendim Allah enerjidir!” Hayır! Çünkü enerji bir şeyden meydana gelir.

Allah, Sûre-i İhlâs'ta “Ben bir şeyden meydana gelmedim.” diyor. “Mutlak varım ben.” diyor. Ne kadar yalın ayak insan varsa, ne kadar akıllı insan varsa, ne kadar zirzop insan varsa... Ne söylerse Sûre-i İhlâs suratına patlatıyor, “O değil Allah.” diyor. Onun için Sûre-i İhlâs geldikten sonra Allah konusunda kumar oynamanın kapısı kapandı. Eğer Sûre-i İhlâs olmasa her kafadan bir ses gelecek. Kimisi “Uzayda bilmem ne galaksisinin bilmem neresinde bir gizli güç var; işte Allah o.” diyecek. Sûre-i İhlâs diyor ki: Hayır! Neden? Çünkü o galaksideki

güç bir şeye muhtaçtır. “*Allah Samed’dir.*” diyor. Hiçbir şeye muhtaç değildir.

Samed sıfatı da Ahad gibi, Allah’ın zatiyetine ait bir sırdır. Ondan dolayıdır ki yalnız gerçekten var olan O’dur; diğer varlıkların var oluşları ancak O’na olan ihtiyaçları nispetinde devam edebilir. Şimdi Samed sıfatını yaratılmışlar üzerinde tek tek inceleyelim:

Evrenin bir noktasındaki bir güneş ya da gezegen, sayısız yıldızın, galaksilerin cazibe dengesi altındadır. Daima hareket halinde ve genişlemekte olan evren ve yıldızların her an cazibe şartları değişir; her an yeni cazibe kuvvetlerinin etkisi altında olan bu gezegen, bir an içinde milyonlarca formülden hesap yapması lazımdır ki hızını, mesafelerini ayarlayabilsin. Bu hesabı, değil bir taş yığınının yapması, milyonlarca âlim senelerce uğraşa yapamaz. Ancak Allah’ın “Samed sıfatı”, **her şeyin ona muhtaç olma yasası** o dengeyi sağlar ve gezegen o sıfatın sırrı içinde varlığını devam ettirebilir.

Atom çekirdeğinin içindeki nötron ve proton zerrecikleri korkunç kuvvetlerin temsilcileridir. Saniyede on milyon kere titreşerek denge kurabilirler. Ve bir atom çekirdeği, saniyede on milyon kez Samed sıfatına muhtaçtır. Bir an bu Samed sırrı zuhur etmese korkunç bir fırtına ile infilâk eder.

Minikler âlemine gelirsek: Atomun etrafındaki elektronlar saniyede yüz bin kez döner. Bu dönüş elips şeklinde bir yörüngede olduğundan, her dönüşte elipsin her noktasında ayrı hız ayarlaması yapması gerekir. Hele elipsin en uzak ve en yakınlarında dört kez manyetik spin dediğimiz bir eğilme yapmak zorundadır. Demek ki saniyede 400 bin kez Samed sırrına muhtaçtır.

Ya bir hücre? 2000 laboratuvarından kurulu olan hücrede tüm işlemler akıllı olmaz bilimsel beceriler istemektedir. Her laboratuvar saniyede en az 5.000-10.000 kez Samed sırrına muhtaçtır. Ortalama bir hücre saniyede on milyon kez Samed sırrına muhtaçtır.

Şimdi kendimizin, sırf bedenimizin Samed sırrına kaç kez muhtaç olduğunu hesaplayın; unutmayın, vücudumuzda 30 trilyon hücre var ve her gramımızda ortalama milyar kere milyar atom var. Tüm sistemlerle birlikte Samed sırrına muhtaçsınız. Bu yüzden dakikada

ortalama 16 kez nefes alırken “Hu” dersiniz ve vücudunuzda bulunan milyar kere trilyon elektron, saniyede 400 bin defa manyetik spin yapar. Bu hareketi sırasında ona kible tayin edilen çekirdeğe doğru derviş gibi eğilir.

Samed sırrının gerçekleri saymakla bitmez. Burada önemli olan; “O”, “Ahad” hikmetleriyle “Samed” sırrının ilgisini ve birbirini açıkladığını hatırdan çıkarmamaktır.

Allah’ın varlığında “ihtiyaç” yoktur. **İhtiyaç kula ait**, yaratılana ait bir hadisedir. Peki, hiçbir şeye muhtaç değil; zıddı yok, benzeri yok... Nasıl kavrayacağız?

Kur’an’da bir uzun sûre ile bir kısa sûre “Allah’ı” anlatır; bir uzun sûre ile bir kısa sûre “Efendimiz’i” anlatır; bir uzun sûre ile bir kısa sûre de “insanı” anlatır.

- **Allah’ı anlatan**
Uzun sûre: **Sûre-i Rahmân**
Kısa sûre: **Sûre-i İhlâs**
- **Efendimiz’i anlatan**
Uzun sûre: **Sûre-i Yâsîn**
Kısa sûre: **Sûre-i Kevser**
- **İnsanı anlatan**
Uzun sûre: **Sûre-i Yûsuf**
Kısa sûre: **Sûre-i Asr**

Demek ki Sûre-i İhlâs’ta Allah evvela “neyin Allah olamayacağını” anlatıyor! Say, say, say... olmaz diyor! Bunların hepsinden ötededir. İmâm-ı Rabbânî buradan çıkararak der ki:

“Allah ötelerin ötesi... Onun da ötesi, onun da ötesi... Ömrünün sonuna kadar say.”

Onun da ötesi, ondan da öte, ondan da yüce... Güzelliğe başlarsan ondan da güzel, ondan da güzel; kafadaki bir başka güzel... Ondandaki da güzel, ondan da güzel. Böyle sıralarsan, sayarsan “Ahad sırrı bulunur”. Güzellikte hep sayacaksın; ondan da güzel, ondan da güzel... Kafana geldikçe düşüneceksin! Ondandaki da güzel, ondan da güzel, ondan da güzel... Kudrette; ondan da kudretli, ondan da kudretli,